Judecata din pădure

Animalele pădurii dau în judecată o sticlă, o pungă și o doză găsite în poiană, dar acuzatele se apără: „Noi am fost aruncate!” Comedie de Ziua Pământului pentru clasele I–IV.

Vârsta	Clasele I–II, Clasele III–IV (7–11 ani)
Durata	~12 min
Copii	14–25
Dificultate	Medie
Ocazia	Ziua Pământului și natura

Luni dimineață, poiana arată ca un coș de gunoi răsturnat: veverița are o sticlă în scorbură, ariciul s-a încurcat într-o pungă, iar ursul merge „clinc-clinc”, cu o doză prinsă de talpă. Vulpea, avocată „cu studii la Universitatea de Vulpi”, cere judecată, iar Onorata Bufniță, care la ora asta ar trebui să doarmă, deschide ședința. Acuzatele sunt Sticla de plastic, Punga și Doza, care se apără în versuri: nu e vina lor, ele au fost aruncate. Martorii sunt Copacii, care au văzut tot, dar vorbesc foarte rar, Râul și Planeta Pământ, care spune cât rămân gunoaiele în natură. Când excursioniștii vinovați se întorc după telefonul uitat, sentința e una educativă: strâng poiana și învață să recicleze, iar acuzatele primesc o viață nouă.

Sceneta e gândită pentru Ziua Pământului (22 aprilie), dar merge la orice serbare despre natură. Finalul e interactiv: toată distribuția strânge scena pe muzică, sortând gunoaiele în saci colorați, iar sala răspunde unde merge fiecare lucru. Sfaturile sunt concrete și actuale: culorile containerelor, compostul și sistemul de garanție-returnare (SGR). Rolurile sunt multe și cu personalitate, iar Copacii și Animalele pădurii sunt roluri de grup, care se măresc sau se micșorează după clasă.

Ce învață copiii

- Ziua Pământului (22 aprilie): de ce nu lăsăm gunoaie în natură și ce înseamnă „ce aduci în rucsac, iei înapoi în rucsac”.
- Matematică și explorarea mediului: cât rămân deșeurile în natură (o coajă de banană câteva săptămâni, o doză cam 200 de ani, o sticlă de plastic cam 450 de ani) și ce devin prin reciclare.

- Sortarea deșeurilor pe culori (albastru, galben, verde, maro) și sistemul de garanție-returnare pentru sticle și doze.
- Educație civică (clasele III–IV): responsabilitatea fiecăruia, judecata ca joc de rol, dreptul acuzatului de a se apăra, o sentință care repară, nu pedepsește.
- Comunicare în limba română: argumentare, umor de situație și jocuri de cuvinte („Onorată Bufniță”, „Universitatea de Vulpi”).

Distribuția

Rol	Descriere	Copii	Costum
Bufnița 12 replici	Judecătoarea: înțeleaptă, pretențioasă și cam somnoroasă, pentru că bufnițele dorm ziua. Bate cu ciocănelul, cere liniște și dă sentința în versuri.	1	Costum Bufniță de bibliotecă Un ciocănel de lemn și o carte groasă pe care scrie „Legile pădurii”.
Ursul 8 replici	Aprodul tribunalului: mare, cu glas gros și foarte serios în rolul lui. Are o doză prinsă de talpă și face „clinc-clinc” la fiecare pas.	1	Costum Ursuleț de miere O „doză” din carton argintiu, prinsă cu elastic de un pantof.
Vulpea 11 replici	Avocata pădurii: elegantă, isteață și puțin cam teatrală. Vorbește apăsat, cu gesturi largi, și nu pierde nicio ocazie să le amintească tuturor că are studii.	1	Costum de vulpe Ochelari mari, o servietă și un sul lung de hârtie pentru acuzație.
Veverița 3 replici	Repede și supărată foc: i-a ocupat o sticlă scorbura în care își ține alunele. La final, le dă excursioniștilor telefonul pierdut.	1	Costum de veveriță maro Un telefon de jucărie, ascuns până la scena a patra.
Ariciul 4 replici	Mic, cam fricos și foarte sincer. Intră încurcat într-o pungă și pune întrebările pe care le-ar pune și copiii din sală.	1	Costum Arici de pădure O pungă de hârtie sau o bucată de material alb, prinsă cu o clamă de spatele costumului.
Copacii 4 replici	Martorii care au văzut tot. Vorbesc în cor, foarte rar, cu glas adânc, și se mișcă încet, legănându-se. Încetineala lor e una dintre glumele scenetei.	2–5	Costum de copăcel
Râul 2 replici	Martorul care „curge”: vine unduind o pânză albastră și vorbește liniștit, ca apa.	1	Costum Val de mare O pânză albastră lungă, de unduit. Pentru un băiat: o pelerină albastră cu valuri din hârtie argintie.

Rol	Descriere	Copii	Costum
Planeta Pământ 5 replici	Martora cea mai importantă. Intră solemn, iar toată lumea se ridică în picioare. Vorbește blând, ca o mamă a tuturor, și spune lucrurile cele mai serioase din scenetă.	1	Costum Planeta Pământ
Sticla de plastic 7 replici	Acuzata numărul unu: mândră, puțin dramatică, se simte părăsită. Visează să devină ceva frumos.	1	Un tricou albastru-deschis, o „etichetă” din carton lipită pe piept, cu scrisul „APĂ”, și o bentiță cu un capac mare din carton.
Punga 8 replici	Acuzata numărul doi: ușoară, foșnitoare, mereu „în vânt”. Spune „fâș” când e emoționată, adică tot timpul.	1	Un tricou alb, mare, cu două „mânere” din material cusute pe umeri. Niciodată o pungă de plastic adevărată pe corp sau pe cap.
Doza 7 replici	Acuzata numărul trei: metalică, țanțoșă, face „clinc” la fiecare frază. Visează să devină bicicletă.	1	Un cilindru din carton îmbrăcat în folie argintie, purtat ca un pieptar, și o bentiță cu un „inel” de deschidere din carton.
Excursionistul 4 replici	Unul dintre vinovați: vesel, grăbit, sigur pe el, până află ce a făcut. Apoi se rușinează sincer și ajută primul la curățenie.	1	Costum Explorator de junglă Un rucsac mic și o șapcă.
Excursionista 4 replici	A doua vinovată: credea că „o sticluță nu contează”. La final spune cel mai util sfat: ce e cu sistemul SGR.	1	Costum Explorator de junglă Un rucsac mic și o pălărie de soare.
Animalele pădurii 6 replici	Publicul din tribunal: reacționează în cor („Ooo!”) și repetă regulile importante. Rol bun pentru toată clasa.	0–8	Costum Iepuraș de câmp Sau orice costum de animal de pădure din catalog: căprioară, bursuc, castor, jder.

Decorul

Poiana din pădure, transformată în sală de judecată. În mijloc, o buturugă mare (o cutie îmbrăcată în hârtie maro) pe post de masă a judecătoarei. În stânga, o bancă pentru acuzate; în dreapta, locul martorilor. Copacii stau pe fundal. Pe jos, la început, gunoaie „curate”: sticle și doze goale, spălate, hârtii mototolite, o coajă de banană din carton. Lângă fundal, ascunși sub o pânză, patru saci sau cutii colorate: albastru, galben, verde și maro.

Recuzita

- ☐ Un ciocănel de lemn și o carte groasă cu „Legile pădurii”
- ☐ Un sul lung de hârtie, o servietă și ochelari mari pentru Vulpea
- ☐ Gunoaie curate și sigure: sticle de plastic și doze spălate, hârtii, cartoane, un borcan desenat pe carton (nu sticlă adevărată), o coajă de banană din carton
- ☐ Patru saci sau cutii colorate, cu etichete mari: HÂRTIE (albastru), PLASTIC ȘI METAL (galben), STICLĂ (verde), RESTURI DE MÂNCARE (maro)
- ☐ Un telefon de jucărie
- ☐ O pânză albastră lungă pentru Râu
- ☐ Două rucsacuri mici
- ☐ O sacoșă de pânză

Muzica

- La intrarea Bufniței: începutul „Marșului regal al leului” din „Carnavalul animalelor” de Saint-Saëns, solemn și puțin caraghios.
- La intrarea Râului: „Acvariul”, din același „Carnaval al animalelor”.
- Pentru curățenia de la final: „Rondo alla turca” de Mozart, vioi.
- Cântecul final, „Strângem tot ce am adus”: opt versuri pe o melodie simplă, de marș, inventată cu copiii.

Textul scenetei

Scena 1 – Poiana de luni dimineață

> *Poiana, plină de gunoaie. Sticla de plastic, Punga și Doza stau nemișcate pe jos, printre ele, ca niște gunoaie. Copacii stau pe fundal.*

VEVERIȚA *(intră în fugă, cu o sticlă în brațe)*

Nu se poate! Nu se poate! Am găsit în scorbura mea o sticlă! Unde-mi pun eu acum alunele pentru iarnă?

> *Ariciul intră încet, cu o pungă agățată de țepi. Se învârte, încercând s-o vadă.*

ARICIUL

Ajutor! M-a prins o pungă și nu mai scap de ea! Oriunde merg, face fâș-fâș după mine!

> *Ursul intră șchiopătând, cu doza prinsă de talpă.*

URSUL

Și eu! Am călcat pe o cutie de metal și mi s-a înțepenit în talpă. Acum fac clinc-clinc la fiecare pas, ca o tinichea!

> *Veverița și Ursul îl ajută pe Arici să scape de pungă. Intră Vulpea, cu ochelari și cu servieta.*

VULPEA

Ce-i gălăgia asta în pădurea mea? (Vede gunoaiele și își scoate ochelarii, șocată.) Vai! Poiana noastră arată ca un coș de gunoi răsturnat!

> *Intră Animalele pădurii și se opresc, îngrozite.*

ANIMALELE PĂDURII

Ooo!

VULPEA

Prieteni, așa nu se mai poate. Eu sunt avocată, am studii la Universitatea de Vulpi. Facem judecată! Ursule, cheam-o pe Bufniță!

URSUL *(strigă cât poate)*

Onorată Bufniță! Avem judecată!

Scena 2 – Ședința începe

> *Ursul aduce buturuga în mijloc. Pe muzica lui Saint-Saëns, Bufnița intră încet, cu cartea groasă sub aripă și ciocănelul în mână. Cască.*

URSUL *(cu glas gros)*

Toată lumea în picioare! Intră Onorata Instanță... adică Onorata Bufniță!

> *Toți se ridică. Bufnița se așază la buturugă și bate cu ciocănelul.*

BUFNIȚA

Uhu! Liniște în pădure! Ședința e deschisă. Și să ne grăbim, vă rog: e ziuă de-a binelea, iar noi, bufnițele, la ora asta dormim. Cine sunt acuzații?

VULPEA *(arată spre gunoaie)*

Ele, Onorată Bufniță! Le-am prins în flagrant: zăceau în mijlocul poienii!

> *Ursul le ridică pe acuzate de pe jos. Sticla de plastic, Punga și Doza se scutură și se așază pe banca acuzatelor.*

BUFNIȚA

Acuzatele să se prezinte!

STICLA DE PLASTIC

Sticla de plastic. Am fost plină cu apă minerală. Acum sunt goală... și singură.

PUNGA

Fâș! Punga. Am cărat de la magazin un sandviș și două mere. Am lucrat cinci minute. Atât.

DOZA

Clinc! Doza. Am avut în mine suc cu bule. Acum am doar aer.

BUFNIȚA

Doamnă avocată, citiți acuzația.

VULPEA *(desface sulul lung de hârtie, care se rostogolește până pe jos)*

Onorată Bufniță, acuzatele sunt vinovate de: unu, ocuparea fără chirie a scorburii Veveriței! Doi, înfășurarea Ariciului! Trei, încălțarea cu forța a Ursului!

ANIMALELE PĂDURII

Ooo!

URSUL *(ridică talpa)*

Clinc-clinc! Adevărat!

BUFNIȚA

Acuzatelor, ce aveți de spus în apărarea voastră?

ACUZATELE *(sar în picioare, în cor)*

Nu e vina noastră! Noi am fost aruncate!

STICLA DE PLASTIC

Eu nu zbor și nu alerg,
Nu fac drumuri pe la munte:
M-a lăsat un om aici,
Printre frunzele mărunte!

PUNGA

Sunt ușoară, fâș și fâș,
Zbor pe unde bate vântul.
Nu eu am ales pădurea...
Dar acum sufoc pământul!

DOZA

Clinc! Sunt doză de metal.
M-au golit de suc, apoi
M-au lăsat pe-o buturugă
Și-am ajuns, vai, un gunoi!

BUFNIȚA

Hm. Acuzatele spun că nu sunt vinovate. Doamnă avocată, aveți martori?

Scena 3 – Martorii

VULPEA

Am, Onorată Bufniță! Îi chem pe Copaci!

URSUL

Martorii Copaci, în fața instanței!

> *Copacii vin foarte încet, legănându-se, cu brațele ridicate ca niște crengi.*

COPACII *(rar, cu glas adânc)*

Noi... am văzut... tot.

BUFNIȚA *(bate nerăbdătoare cu degetele pe buturugă)*

Spuneți, vă rog. Dar puțin mai repede, că adorm.

COPACII

Ieri... au venit... doi oameni... cu rucsacuri. Au întins o pătură... au mâncat... au băut... și au plecat. Pe ele... le-au lăsat... aici.

VULPEA

Și de ce nu i-ați oprit?

COPACII

Noi... nu putem... alerga. Suntem... copaci.

ANIMALELE PĂDURII

Ooo!

VULPEA

Al doilea martor: Râul!

> *Pe muzica „Acvariului”, Râul vine „curgând”, unduind pânza albastră.*

RÂUL

Eu curg liniștit la vale
Și duc apa până-n mare;
Dacă-ajungeau ele-n mine,
Peștii le-ar crede mâncare!

ARICIUL

Și peștii s-ar fi îmbolnăvit?

RÂUL

Da, ariciule. Peștii, păsările, broaștele... Plasticul nu e mâncare pentru nimeni.

VULPEA

Și acum, ultimul martor, cel mai important: Planeta Pământ!

> *Toată lumea se ridică în picioare. Planeta Pământ intră încet, solemn, și se oprește în mijloc.*

PLANETA PĂMÂNT

Bună ziua, copiii mei. Eu sunt casa voastră, a tuturor: a ursului, a râului, a copacilor... și a oamenilor.

BUFNIȚA

Doamnă Planetă, cât timp rămân acuzatele la dumneavoastră, dacă nu le ridică nimeni?

PLANETA PĂMÂNT

O coajă de banană stă câteva săptămâni, apoi se face pământ bun. Dar o doză de metal rămâne în mine cam două sute de ani. O sticlă de plastic, cam patru sute cincizeci de ani. Iar punga se rupe în bucățele tot mai mici, pe care nu le mai poate strânge nimeni.

ANIMALELE PĂDURII

Patru sute cincizeci de ani?!

ARICIUL

Pe-atunci o să fiu... foarte, foarte bătrân!

PLANETA PĂMÂNT

Eu vă țin pe toți la piept,
Vă dau apă, aer, hrană;
Un gunoi lăsat în iarbă
E pe mine-o mică rană.

Scena 4 – Vinovații

> *Se aude fluierat. Intră Excursioniștii, cu rucsacurile în spate, uitându-se atent pe jos.*

EXCURSIONISTUL

Aici am stat ieri, sunt sigur! Telefonul trebuie să fie pe undeva.

EXCURSIONISTA

Ia uite câtă lume! E vreo serbare?

URSUL *(cu glas gros)*

E o judecată!

COPACII *(îi arată încet, cu crengile)*

Ei... sunt!

ACUZATELE *(sar în picioare)*

Ei sunt! Ei ne-au aruncat!

STICLA DE PLASTIC

El m-a băut și m-a aruncat după tufă!

DOZA

Ea m-a lăsat pe buturugă! Clinc!

PUNGA

Și m-au scăpat în vânt și n-au mai venit după mine! Fâș!

EXCURSIONISTA *(rușinată)*

Păi... ne-am gândit că o sticluță acolo nu contează.

EXCURSIONISTUL

Și nici nu era vreun coș de gunoi prin pădure!

VULPEA

Exact! În pădure nu sunt coșuri de gunoi. Ce aduci în rucsac, iei înapoi în rucsac!

ANIMALELE PĂDURII

Ce aduci în rucsac, iei înapoi în rucsac!

> *Veverița se apropie și le întinde telefonul.*

VEVERIȚA

Ăsta e al vostru? L-am găsit în scorbură, lângă sticlă. Noi, animalele, nu aruncăm lucrurile altora.

EXCURSIONIȘTII *(cu capul plecat)*

Ne pare rău. N-am știut cât rău facem.

Scena 5 – Sentința

BUFNIȚA *(bate cu ciocănelul)*

Uhu! Am ascultat toți martorii. Urmează sentința!

URSUL

Toată lumea în picioare!

BUFNIȚA

Sticla, doza și cu punga
Nu sunt vinovate, nu!
Vinovat e cine-aruncă:
Fie el, sau eu, sau tu!

> *La „sau tu”, Bufnița arată cu aripa spre sală.*

BUFNIȚA

Așa că hotărăsc: Excursioniștii sunt condamnați...

ANIMALELE PĂDURII

Ooo!

BUFNIȚA

...să strângă poiana până la ultima hârtiuță, să învețe să recicleze și să-i învețe și pe alții. Iar acuzatele primesc... o viață nouă!

ACUZATELE

O viață nouă?!

PLANETA PĂMÂNT

Prin reciclare. Sticla și doza merg la galben, iar din ele se fac sticle noi, doze noi, ba chiar un tricou sau o bicicletă.

STICLA DE PLASTIC

Eu, tricou?! Ce elegantă o să fiu!

DOZA

Iar eu, bicicletă! Clinc-clinc... adică ring-ring!

PUNGA *(tristă)*

Și eu? Fâș...

PLANETA PĂMÂNT

Și tu mergi tot la galben. Iar oamenii pot lua de-acum la cumpărături o sacoșă de pânză, care ține ani de zile.

> *Excursionista scoate din rucsac sacoșa de pânză și o arată tuturor.*

PUNGA

Fâș! Măcar n-o să mai zbor singură prin păduri.

BUFNIȚA

Și acum, ca să țină minte toată lumea: unde punem fiecare lucru?

VULPEA

Hârtia și cartonul, la albastru!

VEVERIȚA

Plasticul și metalul, la galben!

ARICIUL

Borcanele și sticlele de geam, la verde!

URSUL

Cojile și resturile de mâncare, la maro: din ele se face pământ bun.

EXCURSIONISTA

Iar sticlele și dozele cu semnul SGR le ducem înapoi la magazin și primim câte cincizeci de bani pe fiecare!

EXCURSIONISTUL

Și în excursie, ce aducem în rucsac, luăm înapoi în rucsac!

> *Pe muzica lui Mozart, Ursul trage pânza de pe cei patru saci colorați. Toată distribuția strânge gunoaiele din poiană și le pune în sacul potrivit. Excursioniștii muncesc cel mai harnic.*

VULPEA *(către sală, ridicând o doză)*

Să vedem dacă ați fost atenți! Unde punem doza?

> *Sala răspunde: „La galben!” Vulpea mai întreabă la fel de o hârtie și de o coajă de banană, apoi pune doza în sacul galben.*

Scena 6 – Poiana curată

> *Poiana e curată. Toată distribuția vine în fața scenei, cu Bufnița și Planeta Pământ la mijloc.*

TOȚI *(cântă)*

Strângem tot ce am adus,
Fiecare la culoare,
Să rămână lumea verde,
Cu pădure, râu și soare!
Galben, verde și albastru,
Și maro, să nu uităm!
Casa noastră e Pământul:
Și-o iubim și-o apărăm!

> *Copiii se prind de mână și fac o plecăciune. Bufnița cască, își ia cartea sub aripă și pleacă ultima, „la culcare”.*

Sfaturi de regie

- Pe scenă folosiți doar ambalaje spălate, uscate și fără muchii tăioase. Pentru sacul verde, un borcan desenat pe carton, nu unul de sticlă adevărat.
- Costumul Pungii se face dintr-un tricou alb mare, cu mânere din material. Nu puneți niciodată o pungă de plastic adevărată pe corpul sau pe capul unui copil.
- Copacii au cele mai amuzante replici dacă le spun foarte rar, toți odată. Alegeți un „copac-șef” care dă ritmul, iar ceilalți îl urmează. Bufnița poate să cască sau să bată nerăbdătoare cu degetele pe buturugă.
- Curățenia de la final se repetă ca un dans: fiecare copil știe dinainte ce ridică și în ce sac pune. Cu muzica lui Mozart, scena e curată într-un minut.
- Pentru momentul cu sala, așezați în primul rând câțiva colegi din alte clase, care știu răspunsurile și pornesc „La galben!” dacă publicul e timid.
- Repetați pe scene: întâi scena acuzatelor, apoi martorii, apoi finalul. Sentința Bufniței, în versuri, se spune rar și apăsat, cu o pauză înainte de „sau tu!”, când arată spre sală.

Variante și adaptări

- Clasele I–II: scurtați replicile în proză ale Vulpii și ale Bufniței, păstrând versurile și glumele. Numerele Planetei se pot spune rotunjit: „sute de ani”.
- Doar 14 copii: doi copaci, fără Animalele pădurii; replicile lor de cor le spun Ariciul și Veverița.
- Toată clasa (25 de copii): cinci copaci și opt animale. Puteți adăuga patru „coșuri vii”, copii fără replici care țin cutiile colorate și se deschid când vine cineva cu gunoiul potrivit.
- După serbare, faceți o ecologizare adevărată a curții școlii sau a parcului din apropiere, cu aceiași saci colorați. E cel mai bun final.

Costumele pentru serbare, de la Vis de Carnaval

Pentru fiecare rol din scenetă găsiți costumul potrivit pe visdecarnaval.ro: îl închiriați în mărimea copilului și îl primiți prin curier sau la locker.

Grădinițe și școli: în programul Partener Premium, părinții închiriază fără garanție, iar costumele vin toate într-un singur colet.

+40751093743 · contact@visdecarnaval.ro

Scanați și vedeți costumele

Text original Vis de Carnaval. Îl poți folosi gratuit la serbări, îl poți printa și adapta grupei tale. Te rugăm să nu-l republici pe alte site-uri. visdecarnaval.ro/scenete/judecata-din-padure